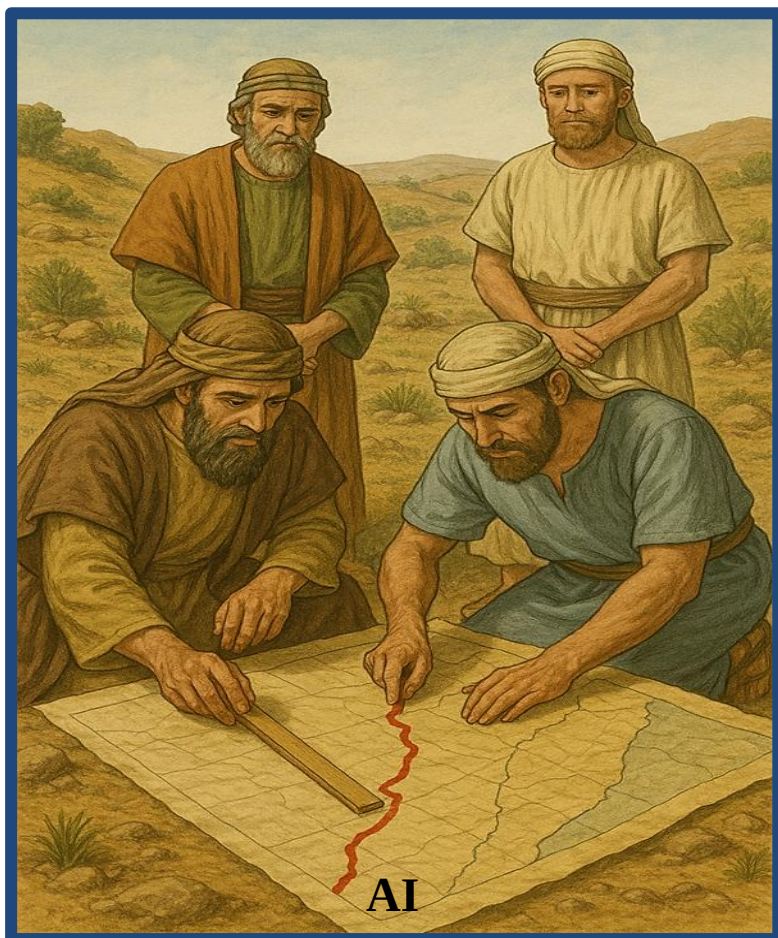

מבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ט בתמוז תשפ"ה - (25.7.25)

"... אִישׁ בְּנַחֲלַת מִטָּה אֶבְתִּיו יִדְבֹּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"

שבת פרשת מטות מסעי - שבת ראש חודש

צאת השבת - 20:23

כניסת השבת - 19:24

תפילות השבת

19:24 - הדלקת נרות

רבע שעה לאחר הדלי"נ- מנחה וקבלת שבת

שבת

6:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

8:00 - שיעור בין המניינים- לא יתקיים

08:30 - שחרית בבית הכנסת

לאחר התפילה שיעורו של יוסי בן טולילה: הנקמה במדין

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

20:23 - צאת השבת

השבת לא יתקיים שיעורו של הרב אילעאי

תפילת מנחה בימי החול – 19:35

שמחה במעונם

מסיבת בת המצוה של רונה קנדל ותקיים אי"ה ביום רביעי, י"ב באב (6.8)

ברכות לאמיר ברוכי על סיום מסלול ביחידת

מגלן ובהצלחה רבה בהמשך השירות

כלוחם בקומנדו!

בהערכה ועדת צעירים

תובנות של מסע

זכור, בשבת שעברה שכנעו אותנו בנות צלפחד כי מגיעה להן נחלה. ממש בפינה זו נכתב לפני שבוע כי בנות צלפחד מבקשות

את זכותן הטבעית לשייכות. לאור זאת, אין זה פלא שלבסוף נפסק שהנחלה שייכת להן, כפי שהאינטואיציה המוסרית של כל אחד הייתה ודאי מכריעה.

אולם, את הטענות על הבעלות בנחלה שמענו רק מצד אחד. השבת מגיע הצד שכנגד, וטוען את טענותיו - ראשי שבט מנשה מערערים על פסק הדין וטוענים שאם יינשאו בנות צלפחד לבן שבט אחר, תיגרע נחלתן מהנחלה המצרפית של כלל השבט. הדבר יגרום לפגיעה בשבט שלם. וכך, כפי שנכתב על בנות צלפחד, שהן צודקות, נכתב גם כאן - "כן בני מטה יוסף דברים". גם הם צודקים. הפתרון בסוף הוא פשרה, לאור העובדה שכל הצדדים צודקים. בנות צלפחד נשארות עם הנחלה, אך מקבלות סייגים כדי להימנע מפגיעה בקנייניו של כלל השבט.

ואולי יש טעם שדווקא הסיפור הזה חותם את ספר במדבר, אחרי שבמסעותינו במדבר נתקלנו בדעות שונות, נפגשנו ברעיונות מגוונים, חוינו אינטריגות חברתיות. אולי דווקא סוף הספר מלמד אותנו שיש מקום לכל אחת מתפיסות העולם שראינו. אם זה קרח, פנחס, בלעם, שלל דמויות שליוו אותנו לאורך הספר והציגו עמדה אחרת מהעמדה האלוהית. אולי יש כאן אמירה שבמובן מסוים, גם הם צודקים, גם לדעה שלהם יש מקום. גם אם בסוף לא נפסק כמותם, הם היו חלק חשוב במסע אל הארץ המובטחת.

הבדיחה האהובה עלי ממצצוע עריכת הדין: שופט אחד הזמין חברים וקולגות כדי לחגוג את מסיבת הפרישה שלו בביתו. הם חגגו עם כיבוד, מוזיקה וסיפורים, כשלפתע נשמעה דפיקה בדלת. השופט בדימוס פנה לפתוח ומצא בפתח אדם אחד, שאחז בירכו בכאב. הוא פנה אל השופט: "הלכתי פה, ברחוב, כשלפתע הכלב שלך השתחרר מהרצועה, רץ לכיווני ונשך אותי. אם אתה לא רוצה שניקח את המקרה הזה לבית המשפט, כדאי לך לשלם לי עכשיו 5000 ₪ ונסגור את זה כאן".

השופט חכך בדעתו לרגע, ואז נכנס לחדרו הפרטי, יצא משם עם עט ופנקס צ'קים, רשם המחאה על שמו של האדם שבדלת ונפרד ממנו לשלום. חבריו ההמומים של השופט בהו בו בחוסר אמון, עד שאחד מהם העז להקשות: "אבל אדוני, למה שילמת לו? אין לך בכלל כלב!" השופט הנהן ואז נאנח: "כן, זה נכון, אבל לך תדע על איזה שופט ניפול".

את הבדיחה הזו נהוג לספר ללקוחות כדי להבהיר להם את חוסר הוודאות בהליך המשפטי. פעמים רבות אתה יודע לאן אתה נכנס, אבל אין לך מושג איך אתה יוצא מההליך ומה יהיה בסופו. אחת הסיבות לכך היא, שרוב הסכסוכים הם לא בין צד אחד שצודק לבין צד אחד שטועה לגמרי. פעמים רבות שני הצדדים צודקים. ולכן, לפעמים, תוצאות ההליך תלויות בנטיית ליבו של השופט, לא מכיוון שהוא מושפע משיקולים פסולים, אלא כי לפעמים הוא נדרש לעשות את הבלתי אפשרי ולהכריע בין צודק לצודק.

הרעיון הזה בא לידי ביטוי בפרשתנו, בה אנחנו פוגשים בפעם הראשונה ערעור על פסק דין.

שלום לכולם,

בימים אלו אני נכנסת לתפקיד של אחראית על דירת "בית בקבוצה". תודה רבה לדליה על מילוי התפקיד בנאמנות ובאהבה כבר מעל לעשור. חלק מהמשימות שהגדרתי לעצמי הן לערב עוד יותר את דיירות הבית באוכלוסייה שלנו, ואני מקווה שבעתיד הקרוב יהיו עוד יותר שיתופי פעולה עם חברי הקיבוץ וילדיו.

כחלק מהחשיבה מחדש על דברים, אני מציעה פורמט חדש של אירוח הדיירות לארוחות שבת בבוקר. כידוע, הבנות נמצאות בקיבוץ כל שבת שניה. כאשר הן נשארות כאן לשבת, הן אוכלות בערב בדירה (או בחדר האוכל) ובבוקר - אצל משפחות.

ראשית אני רוצה להודות לכל המשפחות שממשיכות להזמין ולארך את הדיירות, ועושות זאת בשמחה רבה. יחד עם זאת, בתקופה האחרונה שמנו לב לכך שצורת הציוות של הבנות למשפחות פחות יעילה, ואני רוצה להציע רעיון חדש. הרעיון הוא שלכל בת יהיה "בנק" של משפחות שמחויבות לאותה בת, והן מחויבות לארח אותה אחת לכמה שבתות. מאחר ולכל בת תהיינה כמה משפחות, זה ייצא בערך פעם בשלושה חודשים, ואולי אפילו, לעתים רחוקות יותר, והמשפחה תדע מראש מתי תגיע אליה הבת.

ברור לי שאנחנו חיים בתקופת זמן עמוסה, לחוצה, ולכן אני מרגישה שדווקא כשהאירוח יהיה יותר קבוע ומסודר, הדבר יקל על המשפחות. כך אפשר יהיה להימנע מהמצב שלרוב, עד הרגע האחרון, לא ידוע אצל מי הבנות אוכלות.

אשמח לדבר עם משפחות שיש להם חשש, או חוסר ידע בנוגע לנושא, ולהסביר באופן כללי וגם באופן ספציפי על בת כזו או אחרת, כדי לגרום לאירוח להיות יותר זורם.

אני יודעת גם שיש משפחות שמעדיפות לארח 2 בנות יחד, וגם את זה אפשר לסדר ולבקש.

אמנם יש משפחות שחשובה להן הגמישות, אך עדיין אני חושבת שאפשר ליצור מצב של סדר ולו"ז די קבוע.

בשלב ראשון, אני רוצה לחשוף משפחות חדשות לאפשרות האירוח, וגם לדייק את "בנק" המשפחות הקיים. לכן, אני מבקשת ממי שרוצה להיות חלק במיזם הנפלא הזה, ומוכן להתחייב לזה, שיהיה איתי בקשר, וכך אוכל לבנות קבוצות של משפחות שמארחות בת מסויימת. אם אתם בעניין, אשמח שתכתבו לי הודעת ווטצאפ, כתבו איזו בת, או אפילו כמה בנות שאתם מעוניינים לארח, וכאשר תהיה אצלי רשימת המשפחות המארחות, אחלק את המשפחות שווה בשווה ככל האפשר, ונפתח קבוצת ווטצאפ לכל בת.

ולסיום - הדירה קיימת אצלנו כבר 10 שנים, ובאמת חשוב לזכור שזה בית לחיים, בית בקהילה, וכל מי שיכול לקחת חלק - יבורך. ברור לי שזה לא מתאים לכולם וכל אחד מתחבר בדרך שלו, אך בכל זאת, אם אתם רוצים להצטרף למיזם ולהיות חלק, אשמח לשמוע, ואשמח שתפנו אלי בהקדם על מנת שנתחיל ממש בקרוב.

מאחלת לכולנו שתמיד נהיה בצד הנותן, ובשורות טובות בקרוב.

ציון דרך - שלושים ושלוש שנים / אלכס בקר

בשבתות האחרונות חזנו "אנעים זמירות" שני הנכדים (התאומים) של אלי ודבורה - עברי ועדין - הבנים של אושר ואסף כהן. בשנת 1992, כאשר אלי כהן עבד כחלק מהצוות החינוכי של זוגון ג'י-ד', וגם אז היה גבאי, הוא פנה אלי ברעיון שאלמד את בני בית הילדים לחזן "אנעים זמירות" בבית הכנסת. זה היה לפני 33 שנים. ראיתי בזה אתגר חשוב ונרתמתי למשימה.

עם השנים, כאשר ראיתי שלבנים יש כשרונות וגם מוטיבציה, חשבתי שאפשר ללמד גם "קבלת שבת". כאשר הצלחתי בזה ועוד היתה לילדים מוטיבציה, הוספתי "ברכות השחר" ובהמשך - "פסוקי דזמרא של שבת".

בלימוד, גם אני לומד. החוש המוזיקלי הוא מתנה. אין שני ילדים זהים. גם אין תמיד קשר במוזיקליות של אחים או של בני דודים. כל אחד הוא עולם ומלואו בפני עצמו. יש ילדים עם כשרון מוזיקלי מפותח, אבל אין להם רצון להתבלט. כל עוד הילדים ממשיכים לבוא בשמחה ללמוד - אני בשמחה אלמד. למען האמת, אני לומד יותר מהם. בעזרת השם אמשיך במשימה, ובעוד 33 שנים אלמד גם את **הנינים** של אלי ודבורה.

ונוכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובעבודה

קייטנת "קו לחיים"

כמידי שנה גם השנה נארח קייטנה לחניכים בעלי מוגבלויות. בשבוע הבא, בימים שני עד חמישי, יתארחו אצלנו חניכים במסגרת עמותת "קו לחיים" הקייטנה תתקיים במשטח, בבריקה ובחדר האוכל והחניכים יתארחו בפנימיית בית הספר. הקייטנה בהובלה של בני הנוער והמדריכים בניהול תמר בזק ושניאור פרידמן, צוות הטכני: ניר שריד וגפן עפרוני.

פוסט של המרכז הירושלמי לבריאות הנפש "איתנים" – כפר שאול

זוגות האופניים של מחלקת הילדים והנוער התקלקלו, ומונחים כבר תקופה לא קצרה במחסן של המחלקה, עד שהשבוע, הגיע בהתנדבות ישיב תדהר, מנהל סדנת האופניים של קבוצת יבנה. ישיב העמיס את כל האופניים על הרכב של הקיבוץ ולקח אותם לתיקון, לא לפני שהשאיר במחלקה שני זוגות של תלת אופן חדשים, כתרומה.

ביום חמישי ישיב חזר למחלקה עם

הרכב והאופניים, לאחר ששיפץ ותיקן אותם בסדנא שבקיבוץ.

זה מכתב תודה שכתבו ילדי מחלקת הילדים והנוער של המרכז הירושלמי, לישיב: "למתנדבים היקרים,

לאחרונה גילינו שיש במחלקה 40 זוגות אופניים וכולנו התלהבנו מהרעיון שנוכל לרכב עליהם, להרגיש את החופש שברכיבה גם כשאנחנו פה, באשפוז. היה מבאס לגלות שהם מפונצרים, ואף אחד במחלקה לא אחראי לתקן אותם. שמחנו ממש כששמענו שיש מי שהתנדבו לתפקיד ורצינו לומר תודה רבה מכל הלב. האופניים יתנו לנו הזדמנות לצאת לטיולים, לרכב ולהרגיש חופשיים. כולנו פה אוהבים אופניים ועכשיו, בקיץ, זו תהיה פעילות שכולנו נחכה לה בקוצר רוח.

תודה רבה שהפכת את זה לאפשרי, זה לא מובן מאליו.

בהערכה ותודה גדולה, המתבגרים מאיתנים."

מה מפריע לי בדיוני הפרטת המזון? אסף בית אריה

לא התעמקתי בהצעות השונות. מניח שיש מידה של צדק והיגיון בכולן. אבל לטעמי, כל הצעה שכרוכה בהגדלת התקציב היא חסרת אחריות וגם פופוליסטית. מי שטוען שסקטור מסוים מקופח לעומת אחרים, ראוי היה שיציע לתקן את העוול בתוך המסגרת (בוודאי כשהתקציב מלכתחילה כה מנופח). בהקשר זה, הצעת "הצעירים" הייתה יותר אחראית, לגיטימית ואמיצה, בעיניי, מהצעת "המבוגרים". למען הסר ספקהתנגדתי לכל ההצעות פרטיות.

לצערי, נראה שכל הצעה **לשינוי בתוך המסגרת**, גם אם היא ראויה, תגרור זעקות שבר על גזל, לא פחות... כי "כספי החלוקה" כבר נתפסים כשייכים לנו. באווירה כזו, שינוי בתוך המסגרת הוא בלתי אפשרי. לעומת זאת, לא מופרך שתגיע הצעה לחלק עוד מיליון או שניים (למה? ככה!) ורובנו נצביע בעד. מקווה שאני טועה...

ומילה על אמוציות וחרדות – מאות קיבוצים הפריטו, רובם בלי להוסיף מיליונים לתקציב, ואף חבר שם לא חווה רעב או עוני כתוצאה מכך. אנחנו הוספנו, ועוד איך הוספנו, כדי שכולם יהיו מרוצים. כך שבכל מקרה כולם "ירוויחו", מי יותר ומי הרבה יותר.. אז בואו ניקח דברים בפרופורציות! אפשר ואפילו רצוי להתווכח, להציע הצעות, לתמוך, להתנגד. אבל רצוי להרגיע את האווירה. בכל זאת – יש דברים חשובים יותר, בקיבוץ ובכלל.

שבת שלום

גילוי נאות: עד לפני 3-4 שנים התנגדתי להפרטה, בכל מודל, גם אם זה "ישתלם לי". ומאז, דעתי השתנתה ואני תומך בהפרטה, בכל מודל, גם אם זה "לא ישתלם לי"...

אני מוטרד משני דברים. האחד – חרדות ואמוציות, אליהן אתייחס בסוף. השני – חוסר אחריות וגם חוסר הוגנות, שמתלווים לתהליך. למה אני מתכוון? – הייתי 6 שנים בהנהלת הקהילה. אני זוכר עיסוק רב בענף המזון. הנושא תמיד היה חיפוש דרכים להקטנת צריכה / מיתון הוצאות / שיפור הבקרה וכדו'. הכל, מתוך הנחה שיש בעיה בשיטה. כי, כשאין מחיר - לוקחים הרבה, והדברים ידועים... כלומר – בהפרטה, סביר שכולנו נצרוך פחות, והתקציב הקיים יספיק, אפילו בעודף. והנה, המזכירות הציעה תקציב של 2.4 מיליון ₪ – יותר מהעלות כיום! תוספת של מעל 30% להוצאות בשיטה "הבזבזנית, הלא מוסרית"!! לא שמעתי נימוק משכנע למהלך זה, וגם לא הסבר - מאיפה יגיע הכסף. לטעמי, זה חוסר אחריות, וזה גם לא הוגן כלפי חברים המתנגדים להפרטה. חבל שכך נעשה. אבל זה כבר מאחרינו.

במהלך הדיונים, מגמת ה"אין גבולות" נמשכת, ומסורת רבת שנים של אחריות תקציבית - נרמסת ברגל גסה. הצעות לשמירה על המסגרת ולשינויים בתוך התקציב - נדחו. ולעומת זאת, הצעות שהתעלמו ממגבלה תקציבית - התקבלו. התקציב כבר גדל בעוד כמה מאות-אלפי ₪, ומי יודע מה עוד מחכה לנו.

נתינת קהילתיות

זו שיות תחת אל

בחג שמחת תורה, 7/10, קיבוץ עלומים היה תחת מתקפה עם יתר יישובי העוטף. מיכאלה אחות הקיבוץ ומיילדת, וצביקי בעלה, מצאו עצמם במשימת חייהם. הצלת חבריהם הפצועים מכיתת הכתונות.

אונאנים להרצאה עם מיכאלה וצביקי
ביום שני, 8 אב 28/7
בשעה 20:30
באולם איזמיר

נתכנס להכנת הנדנדות
ביום ראשון ב' אב, 27/7
בשעה 17:00 במשק ילדים

אונאנים להביא ארוחת ערב
ולחשוב לסיקור באשק

מחכים לראותכם ו. תרבות

"לומדים להצליח" גם בחופש הגדול!

"מרתון למידה בקיץ"
יתקיים אי"ה בימים א'-ר'
(למעט יום ג')
בין התאריכים -
ב'-ז' באב (1.8-27.7)

הנה זה כבר קורה!
בואו בשמחה.
בהצלחה לכולם וקיץ נעים וטוב,
מזל

סיור לילי

לפני שהאבנים נפלו -
הלבבות נשברו.

ע' נפת' חן

במוצ"ש, ערב תשעה באב,
ח' אב 2/8
יציאה בשעה 22:00
מרחבת הכורכר

מסלול הליכה -
ממתחם התחנה עד הכותל
סיום הסיור בשעה 2:00

ההרשמה עד יום ראשון 27/7

מלחמות אחים? בין שונאים לאוהבים בירושלים.
לפני שהאבנים נפלו - הלבבות נשברו. בליל ט' באב נצא לסיור מיוחד ברחובות ירושלים, בעקבות מלחמות האחים שקדמו לחורבן הבית.
ימי קנאות, פילוג ושבר - וגם ניצוצות של תקווה, אחריות ונבונה.
נצמיד את רגלינו בין חומות ושערים, במקומות שבהם עמדו ניבויים - וגם כאלה שהובילו לאובדן.
נקשיב לסיפורים שנשמעים עתיקים, אך מרגישים עכשוויים - כאילו נכתבו על ימינו.
ונשאל:
מה באמת הרס אותנו אז?
ומה מזה עדיין חי בתוכנו היום?
מתוך ההריסות נחפש את הניצוץ.
נחבר בין עבר להווה, בין שגאה לאהבה, בין פחד לתקווה.
ונשאל יחד: איך אפשר לאחות את האבנים מחדש?

נפתלי חן -

מורה דרך, מרצה וחוקר ארץ ישראל.
מנהל חברת טיולים "עור הדרך" ומייסד "היסטוריה על הדרך" להנגשת ציונות ומורשת לציבור הרחב.

מזכיר אקאמיה ו. תרבות

השתלמויות קצרות לשנת תשפ"ו

תקציב ההשתלמויות מתנהל על פי לוח השנה העברי, כך שב-1.9.2025 תתחיל שנת הלימודים תשפ"ו. חברים ומועמדים מוזמנים לבקש השתלמות קצרה. נא לשלוח בקשות למייל v.hishtalmut@kv-yavne.co.il. הבקשה צריכה להיות מפורטת ולכלול את העלות. נא לצרף פלייר / פרסום - כמסמך ולא כלינק.

כללים להשתלמות קצרה והבהרות חשובות:

- התקציב להשתלמויות הקצרות משתנה משנה לשנה ומבוסס על היתרה מהתקציב הכללי של ההשתלמויות (כיום 450,000 ₪), לאחר ניכוי ההשתלמויות הארוכות וההוצאות הקבועות.
- **התקציב אינו אישי אלא כללי**, והשאפה היא לאפשר לחברים להשתלם עד למימוש התקציב במלואו.
- **לימודי נגינה** כלולים במסגרת ההשתלמויות קצרות ויש לבקש אישור בכל שנה.
- לחברים עד גיל 65 יש אפשרות להשתלם במשך 3 שנים ברצף ולאחר מכן נדרשת שנת הפסקה.
- לחברים מגיל 65, יש אפשרות להשתלם ברצף, ללא הפסקה.
- **כאמור, הכל בכפוף לסכום שיעמוד לרשות ההשתלמויות הקצרות, ולכן יתכנו מצבים של דחיית בקשה או הגבלת הסכום, לסכום של פחות מ-4000 ₪ לחברים, בכל הגילאים.**
- חברים בכל גיל צריכים להגיש בקשה להשתלמות קצרה בכל שנה ואין חידוש אוטומטי של האישור. נא לשלוח את הפרטים במייל, כפי שצוין למעלה.
- **זיכוי** יינתן רק עבור ההשתלמויות שאושרו מראש.
- **אין לצבור חשבוניות / קבלות לזיכוי**, אלא יש להעבירן במייל או בדואר, **בכל חודש**.

שרה אריאל - מרכזת צוות ההשתלמויות

מכירת נעליים במשטח
 בין השעות 16:00 ל-19:00
 דין ביום שני 4.8
 איציק ביום רביעי 27.8
עפרה גוטליב

משולחנו של מנהל חברה ופרט / קובי שטיין

ובנותינו באופן מסודר, גם אם לא מצאו את "האחת/ד". המועצה נתנה את ברכתה להצעת תוספת זו לתקנון, ולאחר עוד עיון של עורכת הדין, הדברים יובאו אל האספה לדיון.

בית 41 – חוב דיווח ישן

בית 41 הינו הבית אשר עומד מתחת לפיקוס, בצומת הדרכים היורד מהשדרה באיזור מגרש המשחקים. לפני שהחל תהליך הבנייה באיזור, שימש הבית כדירות לצעירים. מסביב לבית נבנתה שכונת המגורים החדשה, ולאור זאת, לפני מספר חודשים קיבלנו החלטה שלא נכון לשכן שם צעירים (לא נכון עבורם ולא נכון עבור השכונה). עם זאת, זיהינו כי מצאי הדירות העומדות לצורכי אירוח הולך ומצטמצם עם הבנייה החדשה. לאור זאת, החלטנו על הפיכתו למבנה מלונית נוסף. במקביל, אנו מסבים בהדרגה יותר דירות בשכונת הפעוטונים, כדירות לצעירים (דירות שותפים) וזוגות צעירים.

אני מנצל את ההזדמנות להתנצלות על הדיווח המאוחר בנושא. הייתי משוכנע שכבר דיווחתי, ונראה שלא כך. עמכם הסליחה. אנו מקווים שבתום השיפוצים תהיה החלטה זו לרווחת כולנו.

הצלמים עוד באים

החל מתחילת חודש יולי, יכולנו כולנו לחוש בירידה משמעותית בכמות הצלמים והפמליות המגיעים לקיבוץ. זאת בזכות שני דברים: האחד, כפי שכבר דווח, הוא מכתב

הארכת הסדר בנים – סיכום דיון במועצה

המילים "הסדר בנים" מתארות את המעמד של כלל צעירינו מתום לימודיהם בתיכון ועד גיל 30 (למעט מי שהודיעו על עזיבה). מעמד זה הינו מעמד מוסדר מול רשם האגודות, בדומה למעמד של מי שבאורחות, ולמועמדים וחברים. על פי התקנון, במסגרת מעמד "הסדר בנים" ישנם סטטוסים שונים, וביניהם "בן מועמד" (מי שחי בקיבוץ כשיתופניק לכל דבר) ו"עצמאות כלכלית". כך או כך, כיום, לאחר גיל 30 - הסדר בנים נגמר, ועל צעירינו להחליט האם הם מעוניינים להיקלט בקיבוץ או לעזוב. מאחר וקליטה לחברות זה דבר שנכון יותר להחליט יחד עם מי שאיתו/ה מקימים בית משותף, אנו מעדיפים לקלוט צעירים רק לאחר שמצאו את "החצי השני" שלהם. דבר זה יצר התנהלות לא הוגנת כלפי מי שהיו רוצים להיקלט בקיבוץ, אך טרם מצאו את שאהבה נפשם. אנו רואים בהם מועמדים ראויים לחברות ועל כן רוצים לקלוט אותם.

השבוע דנה המועצה בהצעה להארכת הסדר בנים טרום קליטה. המשמעות היא, שלאחר שאותם צעירים שהוזכרו לעיל מסיימים עצמאות כלכלית, הם יוכלו להישאר במעמד של "הסדר בנים" כשיתופניקים, בליווי של ועדת הקליטה. תוספת זו תאפשר, מצד אחד, עוד זמן עבור הצעיר למצוא את בחירת ליבו לפני שיחל במסלול קליטה, ולהתחיל קליטה בע"ה - כזוג; ומצד שני, תאפשר לנו לקלוט את בנינו

ונסעו, כלעומת שבאו. אני מודה שהקושי לגייס אנשים למשימה אכזב אותי, על אף שאני מבין שזה לא מתאים לכל אחד, במיוחד לנוכח התודות שקיבלתי על כך ששוב השבילים שלנו פנויים.

בשבוע שעבר ועוד בתחילת שבוע זה, שהיתי עם משפחתי בחו"ל, ולא היה מי שיאייש את העמדה. עד ליוון הגיעו אלי ידיעות ש"הצלמים עוד באים". במהלך שלושת השבועות, אין בכוונתי להחזיר את המחסום. אם יגיעו (ומגיעים), אסביר שזה כבר לא אפשרי, ואתם בהחלט מוזמנים להסביר גם כן. אנו נבחן את האפשרות להקים מחסום עולה ויורד במקום בו עמד המחסום. גם על כך עוד אדווח. בב"ח לתו"ע.

שהפצנו בקרב הצלמים במהלך חודש יוני. מי שקיבלו את המכתב - פשוט הפסיקו להגיע, וזה הרוב המכריע. הדבר השני זו חסימה פיזית שקיימנו בכניסה לקיבוץ. לגבי החסימה הזאת, ברצוני לומר כמה מילים. ראשית, פנינו לחברות אבטחה בניסיון שיאיישו את המקום, אך דבר זה לא צלח משום שמדובר בנפח שעות קטן (כשלוש שעות ביום). שנית, לצערי, ניסיון לגייס למשימה חברים וצעירים, לא צלח. אני יכול לספור על יד אחת את מספר החברים שהסכימו לבוא למשמרת או לחצי ממנה, וכן צעירים (אפילו בתשלום). תודתי שלוחה למי שנענו. בפועל, המשמעות הייתה שאני עמדתי במקום רוב הזמן הרלוונטי, והסבתי את תשומת ליבם של האורחים הבלתי קרואים לכך שכבר לא ניתן להצטלם ברחבי הקיבוץ, והם "עשו פרסה"

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221

דואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה: אחיות - בבוקר 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 12:30-9:00 ,

בצהריים בימים א'-ד' 15:00-14:00, **וביום ה'** 18:00-14:00 .

ד"ר מולא: יום א' 11:30-07:30 יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00. יום ה' 17:40-15:40

בריאות טובה, לווית המרפאה

חבר בגדוד העבודה

"סמינר זה נולד מתוך אמונה בחשיבות להכיר את ארץ ישראל דרך הרגליים, לפגוש את נופיה האהובים דרך הידיים, להתחבר ולהעמיק שורשים דרך עבודת האדמה, להצמיח ולצמוח, ליצור ולחדש ולגעת באדמה ובאדם. זוהי הזדמנות לעמוד על הקשר בין עם לארצו ולהתמודד עם שאלות ערכיות של עבודה כצורך או כערך".

תנחומים לקיבוץ בארות יצחק

למשפחת פיליפסון ולמשפחת שניאור

על מותו של החייל **דן שמשון פיליפסון ז"ל**

חניך בתוכנית רעות לחיילים בודדים

יהי זכרו ברוך

הקהילות אמירות, סוגיות ושאלות מתוך מועצת הקיבוץ הדתי, שעסקה בדיוק בנושא הזה. יש למה לחכות.

מהנעשה במטה התנועה – מזל טוב

לתהילה דיאור-כהן מאגף קהילה, ללידת הבת, וברכות לכל המשפחה. **ברוך הבא**

גיל אמיר, חבר בארות יצחק, שיצטרף למזכירות הפעילה לאגף קהילה, בעת חופשתה של תהילה. גיל יעסוק במשימות הלאומיות: בתים לחיים, גרעיני צב"ר וחיילים בודדים, וכן בייעוץ וליווי בנושאים קהילתיים.

צוותי בחינת חיבור התנועות ממשיכים בעבודתם. השבוע התקיימו פגישות של צוותי המשימות וההתיישבות (פגישה שניה!), צוות קהילה ומוסדות הרוח (פגישה שניה!).

פורום מנהלי הקהילה התכנס בשבוע שעבר לסדנה שעסקה בהצמחת מנהיגות פנימית בקיבוצים.

משרת עורכת/ת 'עמודים' מתפנה בימים אלו והצעות לעורכת/ת איכותית ונמרצת/ת יתקבלו בברכה. קול קורא ייצא בימים הקרובים למזכירות הקיבוצים. מוזמנים לעקוב.

תיאור תמציתי זה פותח את תיק המדריך/ה של סמינר "גדוד העבודה" שהתקיים בשבוע שעבר בגללובע ובעמק המעיינות, בהשתתפותם של בוגרי כיתות ח' ובהדרכתם של צעירים, רובם בוגרי מפעלות הקיץ והחורף של הקיבוץ הדתי. גם השבוע הסמינרים ממשיכים בעוז וממש בשעת כתיבת הטור נמצאים בוגרי כיתות י' בצפון, ומיד אחריהם יגיעו בוגרי כיתות ט' אל מחנה 'בתוך הזרם ונגדו' ליד קיבוץ אשבל. נפלא ומרומם לפגוש את בני ובנות הנוער בשטח, לראות את החיבורים ביניהם ואת שמחתם בהתחברות המעשית לערכים ולחבורה. יישר כוח לצוותים הצעירים והבוגרים, לכל מנהלי המפעלות הנפלאים ולאפרת שלומי, המנצחת על המלאכה.

עדכונים שוטפים ומשמחים

עדכון ממערכת עמודים - הגיליון הבא של עמודים (ביטאון התנועה) נמצא בשלבי עריכה אחרונים ואנו ממתינים בכליון עיניים ובסבלנות לצאתו לאור. הגיליון עוסק **בחיבור בין התנועות הקיבוציות, ובחיבורים בחברה הישראלית**, ומביא אל

גיוס בציר בכרם.
ביום שני בבוקר, ג' באב,
ח-6:30 עד 8:00
מוזמנים לבא, גברים נשים וטף.
ניפגש בכרם
בנצי טסלר

נר זיכרון חודש מנחם-אב

רחל רוטשילד	ב'	באב	תשס"א	שלום גלבסקי	ט"ו	באב	תרצ"ה
אלישבע פרלמן	ד'	באב	תשס"ג	מנחם בר דרומא	ט"ז	באב	תשמ"ו
לאה כהן	ד'	באב	תשע"ג	מיכל יונס	ט"ז	באב	תשנ"ג
צבי מנחם ראב"ד	ו'	באב	תשס"ג	יוחנן רון	ט"ז	באב	תשס"ב
ישראל קטן	ז'	באב	תשנ"ח	יוחנן יעקב רון	ט"ז	באב	תשס"ב
חנה הורן-הקהל	ח'	באב	תש"ף	אביגדור גינסברג	י"ז	באב	תשנ"א
עזריה ישראל גינסברג	ט'	באב	תש"ל	אליקים הקל	י"ז	באב	תשמ"א
חנה כוכבא	י"א	באב	תשע"ה	אסתר תשבי	י"ט	באב	תשס"ח
הרטה חדזה ימיני	י"ב	באב	תשמ"ג	אפרים שוולב	כ"א	באב	תשע"ח
יצחק ליברמן	י"ג	באב	תשס"ז	טובה מולטר	כ"ב	באב	תרצ"ה
אברהם ארליך	י"ד	באב	תשמ"ח	שלמה נחליאל	כ"ד	באב	תשכ"ה
אליעזר חיים טסלר	י"ד	באב	תשנ"ג	יהודית ילין	כ"ח	באב	תרצ"ה

היום (יום שישי)

כל הקיבוץ מטף ועד זקן מוזמנים ביום שישי הקרוב 25/7 ,
לעודד את נבחרת הכדורסל שלנו במשחק הגמר הגדול נגד
ניר גלים, שיתקיים באולם הספורט בגבעת ווינגטון 🏀
הסעה תצא מבניין משרדים בשעה 12:40.
המעוניינים להצטרף להסעה מתבקשים לסמס לאופק אריכא
.0506998768

הודעת ענף הבריאות

חברים יקרים שלום רב,

מקווה שחופשת הקיץ עוברת בטוב, למרות המצב המלחמתי הלא פשוט.

אנחנו שוקדים כל הזמן על שיפור וייעול השירות הרפואי, ומתן מענה הולם לכל הבקשות והצרכים שעולים מהחברים.

מעדכנת על מספר שינויים שיחולו בחודש אוגוסט.

מרפאה - חילופי אחיות

מזי, האחות המסורה, שהייתה אצלנו במשך שנתיים במרפאה ובבית סביון, ונתנה שירות עם הרבה חמלה ומקצועיות, תסיים את עבודתה אצלנו בסוף חודש יולי. מודים לך, מזי, מכל הלב ומאחלים הצלחה בהמשך דרכך. במקומה תכנס חברתנו, דורית טחן.

דורית תעבוד בשלב ראשון במרפאה - 3 ימים ובקפלן - יומיים.

אנחנו שמחים ומברכים על כניסתה של דורית לצוות המרפאה ומאחלים לה הצלחה רבה והתאקלמות טובה ומקצועית.

בית סביון - חילופי רופאים

בתחילת חודש אוגוסט, ד"ר בן חור כרמי יסיים את עבודתו אצלנו, לאחר שנתיים של שירות מקצועי, אישי, עם הרבה אמפתיה ורגישות. תודה לך ד"ר כרמי, מכולנו.

ד"ר מיטל דיטש – תחזור לעבודתה כרופאת בית סביון בתחילת אוגוסט. שמחים בבואך ובחזרתך, מאחלים הצלחה רבה וכמובן, בריאות טובה, מכולנו.

צוות בית סביון לאן - סיים את עבודתו. יש לנו חוזה כניסה לבית, שגובש לאחר הרבה דיונים וחשיבה. החלטנו לקלוט 3 דיירים, בעלי קרבה ראשונה. מוזמנים להפיץ. תודה רבה לצוות שליווה את התהליך.

מכון פיזיותרפיה – לצערנו, שוב חוזרים מקרים שבהם חברים שמשובצים לתור אצל רביב, לא מגיעים לתור ולא מודיעים בזמן על אי יכולתם להגיע. רביב עובד אצלנו מעט שעות. כמו כן, שעת עבודתו של רביב - יקרה. יש המתנה ארוכה כדי לקבל טיפול אצל רביב. לא נוכל להמשיך התנהלות כזו. מעתה, מי שלא יגיע לתור במועד שנקבע ולא הודיע 24 שעות לפני התור על ביטולו - ניאליץ לבטל את המשך התורים למועד אחר שיתפנה. אנא קחו זאת לתשומת ליבכם.

לתשומת ליבכם - במידה ואתם נדרשים לבדיקה מיוחדת, טיפול מיוחד, או הליך פרוצדורלי שדורש תיאום מראש מול הביטוח או מול קופת חולים, ומצריך אישור מיוחד - עליכם ליידע אותי טרם תחילת התהליך ולקבל אישור על כך. חשוב שהדברים יהיו מסודרים, וזאת כדי למנוע אי נעימות ועוגמת נפש. תודה על ההבנה.

לפנינו עוד נושאים חשובים שאנחנו רוצים לקדם ולשפר... על כך, פרטים בפעם הבאה.

מאחלים לכם חופשת קיץ מהנה ובריאה.

בשורות טובות ומשמחות.

בברכה - רחלי, בשם הנהלת הבריאות

מישהו הולך תמיד איתי / רמי קידר

היו ימים חמים ימי בצרת
פני גִּבְשׁוֹ כְּסֹדֶק אֲדָמָה
שְׁדֵי קָמַל וְלֹא נֹתֵר לְקֹצֵר אֶת
שְׁאֵלָתִי, לְחֹשֶׁתִי, בְּשָׁבִיל מָה?

הַחֲרֹף שׁוֹב הִכָּה בִּי קֹר כְּחָרֵב
וְהַמִּבְּט כֹּה סִגְרִירִי בְּשִׁתִּי עֵינִי
וּמִסְדָּקִי קִירוֹת גִּבְט הָעֶצֶב
שְׁאֵלָתִי, לְחֹשֶׁתִי, עַד מָתִי?

אֲךָ לָעֵת עָרֵב עִם רוּחַ עָרֵב
עָלָה נוֹשֵׁר לוֹ עַל גַּג בֵּיתִי,
אֲנִי יוֹדַעַת אֲנִי שׁוֹמַעַת
מִיִּשְׁהוֹ הוֹלֵךְ תָּמִיד אִתִּי.

אֲנִי זֹכֶרֶת בְּדִידוּתִי זֹעֶקֶת
אֲלִיט פָּנִי בְּשִׁתִּי כְּפֹת יָדִי
אֶת צַעְרִי חֲלֻקָּתִי עִם פֶּת לָחֶם
שְׁאֵלָתִי, הָאִמָּנָם וְאִם כִּדְאִי

אֶת תְּפִלָּתִי אֲשָׂא כֶּף הַלֵּאָה הַלֵּאָה
עוֹד לוֹחֲשׁוֹת שְׁפָתִי מִתוֹךְ עֲנִי
אֲנִי יוֹדַעַת מִיִּשְׁהוֹ לְמַעַלָּה
רוּאָה אוֹר עֲשָׂשִׁית בְּחִלּוֹנִי.

על השירים: יצחק ברוכי